

MI LESZ?

[„KÉSHET A TAVASZ...?“]

A legjobb lenne tavasszal utazni Kubába. A tél persze még jobb, ilyenkor hagyja itt az ember – már ha megteheti – a hideget, és utazik a trópusokra, a Karib-térségbe, ami maga a paradicsom, a pálmafák, a fehér homokos tengerpart, a daiquirí és a mojito-koktélok, az oldtimer autók, a színes koloniális stílusú házak, a nevetés, a tánc, az örök zene és a lüktető ritmusok világába. De épp azért, mert a tehetősök télen utaznak, az árak is felmennek, ez ott a főszezon, minden legalább kétszer-háromszor annyiba kerül, mint egyébként. Pedig én elég takarékos utazó vagyok, szeretem a helyi konyhát, a szállásokkal szemben sincsenek különös elvárásaim, úgysem dőzsölni megyek, vagyis de, dőzsölni, csak nem úgy, nem az evés-ivás, luxus életmód dőzsölése a műfajom, inkább elvegyülök a kubaiak között, szeretnék ellazulni, jelen lenni az ottlétben. Persze, nem télen.

Nyárra is lehetne tervezni, jóval olcsóbb, de akkor itthon is nagy a meleg, ott meg elviselhetetlen, közel 90%-os a páratartalom, kibírhatatlan, ha nincsen légkondicionáló, pedig az már nincs, mert nincs áram, leolvad a hűtő, bűdös a hús, az utcákon halmokban bomlik a szemét, és az elnéptelenedett városokban nincs se nevetés, se tánc, se zene, se ember, csak olyanok vánszorognak a gyilkos napsütésben, akiknek halaszthatatlan dolguk van. Nyáron még a turista is kevesebb, főleg az utóbbi időben, mert most már tagadhatatlanul rossz a híre az ellátásnak, a benzin-, áram- és élelmiszerhiány még az ötcsillagos szállodákat is megtépázza, és bár ott

vannak generátorok, és nem borul sűrű sötétség éjszakánként az épületre, sőt, lehet, hogy még kívánatos étel is kerül az asztalra, de a környező városok koromfeketéik és a nyomor miatt egyre veszélyesebbek. No meg nyáron elszaporodnak a szúnyoglárvák, az irtásra sincs elég gázolaj, tarolnak a trópusi betegségek, nem nézik, hogy ki az idevalósi és ki a látogató.

Ősszel még talán jó lehetne, de az a hurrikánszezon, már a repülőút is túl izgalmas ebben az időszakban, de ha ott kap egy tornádó a szigeten, akár az evakuálás is szóba kerülhet, már ha van rá lehetőség és akarat, mert sokszor nincs hová küldeni az embereket.

aggasztó hírek

Mégis maradnék a tavasznál, már csak azért is, mert most tél van, és a tavasz a következő évszak. És talán sürgős lenne ez az utazás, meg kellene látogatnom szeretett ismerőseimet, megpakolni a bőröndöt ruhával, szappannal, gyógyszerrel és mindennel, de mindennel, ami csak eszembe jut, mert ott nagy a szükség. Jobb lenne iparkodni, és már most kezdeni a készülődést, aggasztó hírek érkeznek nap mint nap, nehogy túl késő legyen, mire elszánom magam. Egyre forrósodik a levegő – no nem a tél végére gondoltam –, robbanékony indulatok sisteregnek, riadtan követem a híreket itthon, azt mondja ez az öntelt baseballsapkás ember a Kubával szomszédos hatalmas országban, hogy jobb lesz felkészülni, ők lesznek a következők. Jaj, mi lesz akkor, jaj, mi lesz, ha ez bekövetkezik, és jaj, mi lesz, ha nem, és minden így marad, elviselhetetlenül? Mi lesz, ha semmikor sem lesz jó utazni? Mi lesz, ha már lehetetlen lesz a megmaradás is? Vajon meddig késhet a tavasz?

kép | vecteezy.com